

MÁRFI ANNA VIRÁG

portfólió

Sebesült Amazon / Hurt Amazon
2018
40x25x27 cm | gipsz / plaster

Kert / Garden
2018
250x40x26 cm | kerámia, föld

2019-ben egy az egyetemek közti együttműködés során volt alkalmam részt venni a szerbiai kerámia művésztelepen. A tábor a volt cserépgyár területén és épületeiben kapott helyet. A munkák alapanyaga azóta is az itt bányászott agyag.

Négy napot töltöttem itt. Ez elég volt ahhoz, hogy megfogjon a helyszín különleges atmoszférája. A volt szárító épületében, ahol az égetésre váró nyers cserpeket tárolták két installációt készítettem. Ezekhez a gyár területén fellelhető régi cserpeket, gyártás során használt tárgyakat és agyagot használtam.

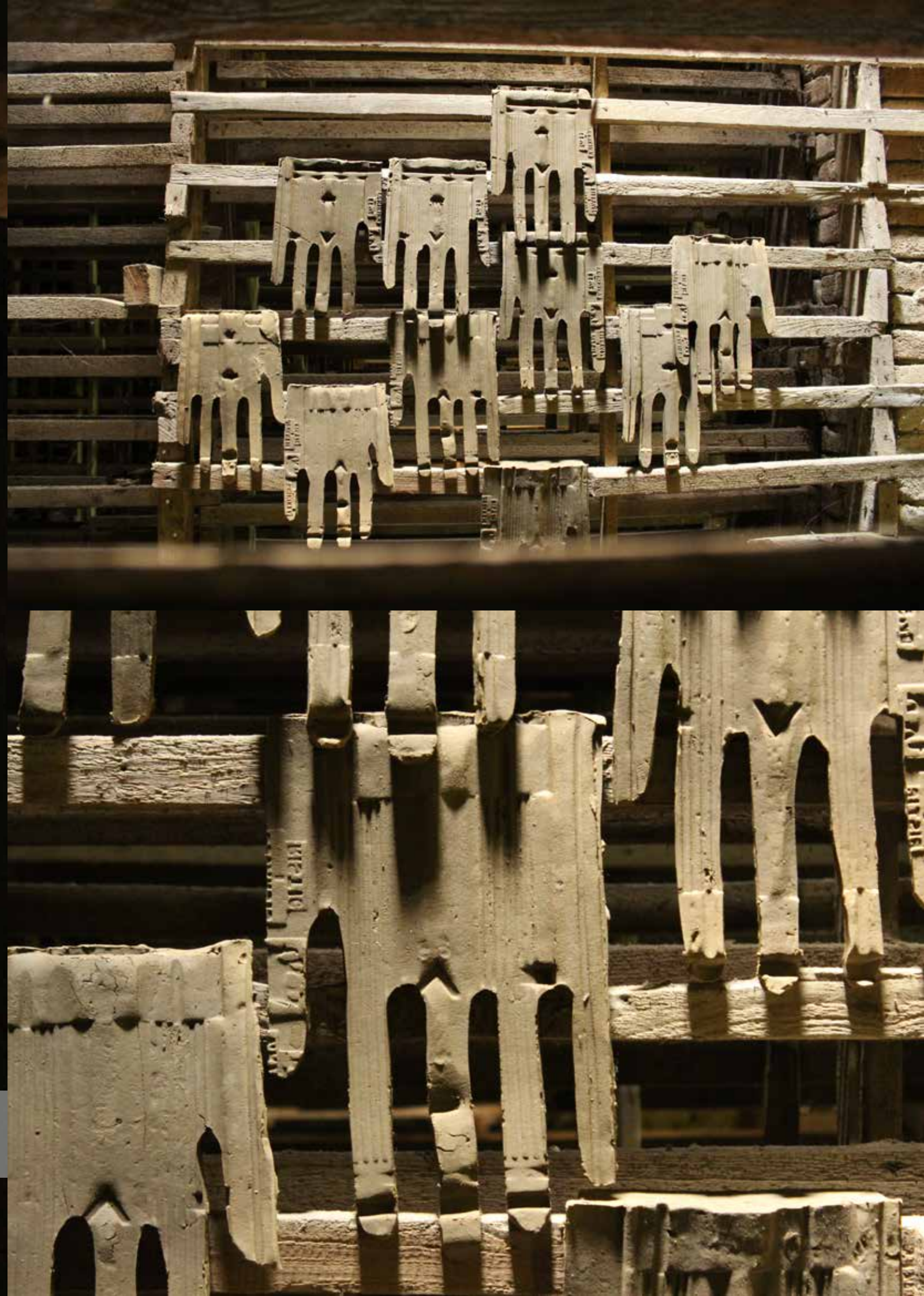
Az épület funkcióját tekintve szellős, ám vizuálisan meglehetősen zsúfolt. Már-már fullasztó hangulatú. A hosszúan futó konstrukcióba több helyen is be lehetett jutni, mégis kaloda jellegű. Az épület végében egy ponton a szerkezet jobban engedett az időnek. Itt a csóvaként bejutó fény, a hirtelen teresedés és a lécekkel szabdalts csend különleges kápolnabelsőít alkot. A speciális térben paradox módon keveredik sötétség és fény, szűkösség és tágasság, múlt és jelen.

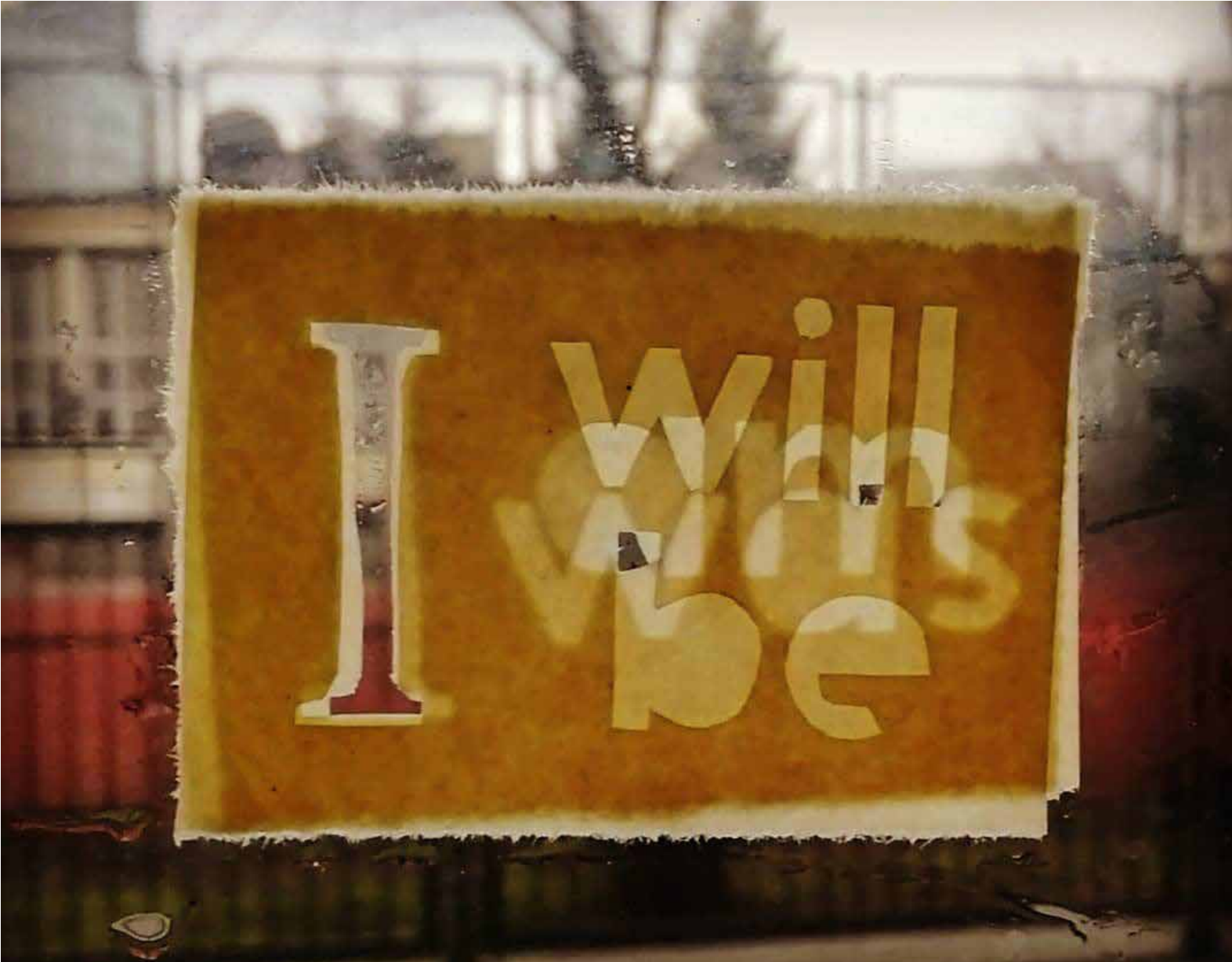

Kikinda, Szerbia
2019
Kerámia művésztelep/ Ceramic symposium

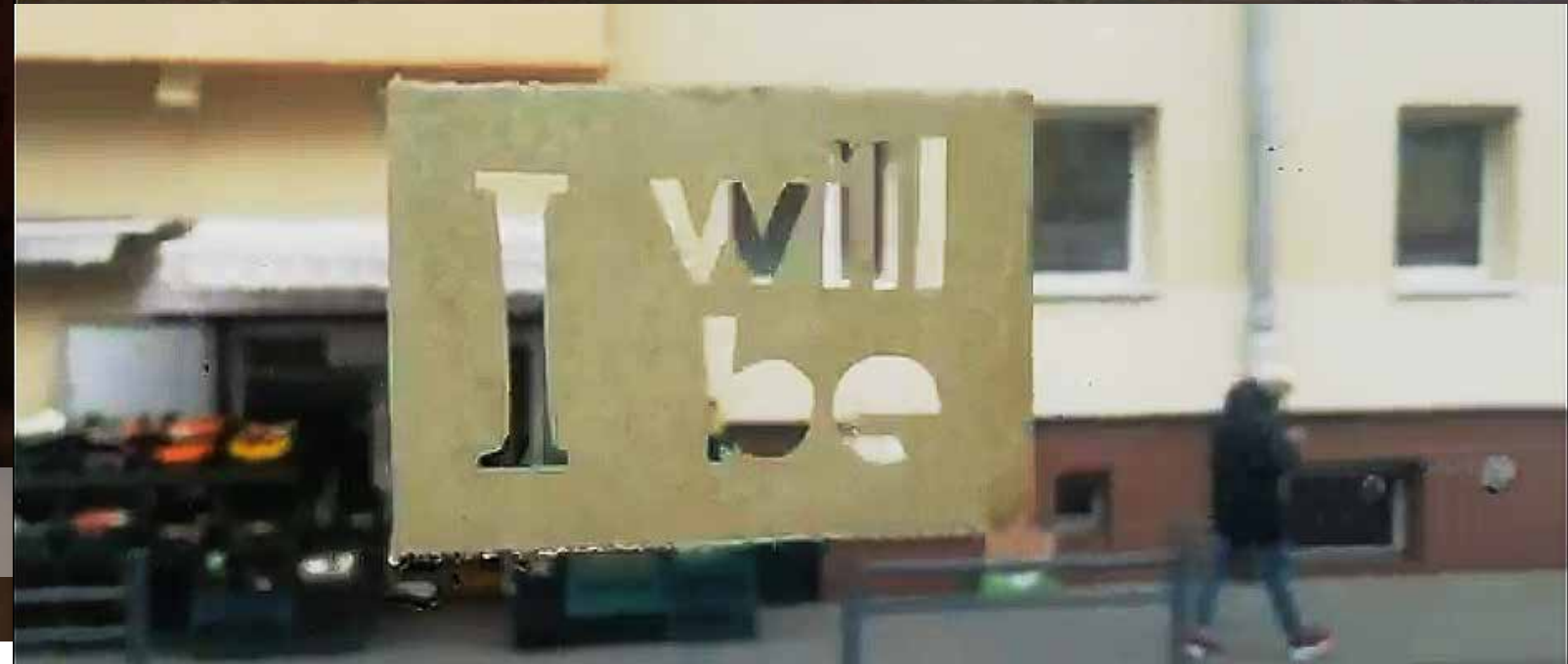

Szárítom kezeimet/ Drying hands
2019
installáció | agyag /clay

„I was here”
2020
videó

Erasmus során fél évet töltöttem Wrocławban. Külföldi tartózkodásom alatt a nyomhagyás és a jelenlét kérdései foglalkoztattak. Projektomban a közös terekben hagyott, kiránduló helyeken fába vésett „Itt jártam” feliratok inspiráltak. Ezek elhelyezésének igényére és mikéntjére reagáltam a tér és idő viszonyában.

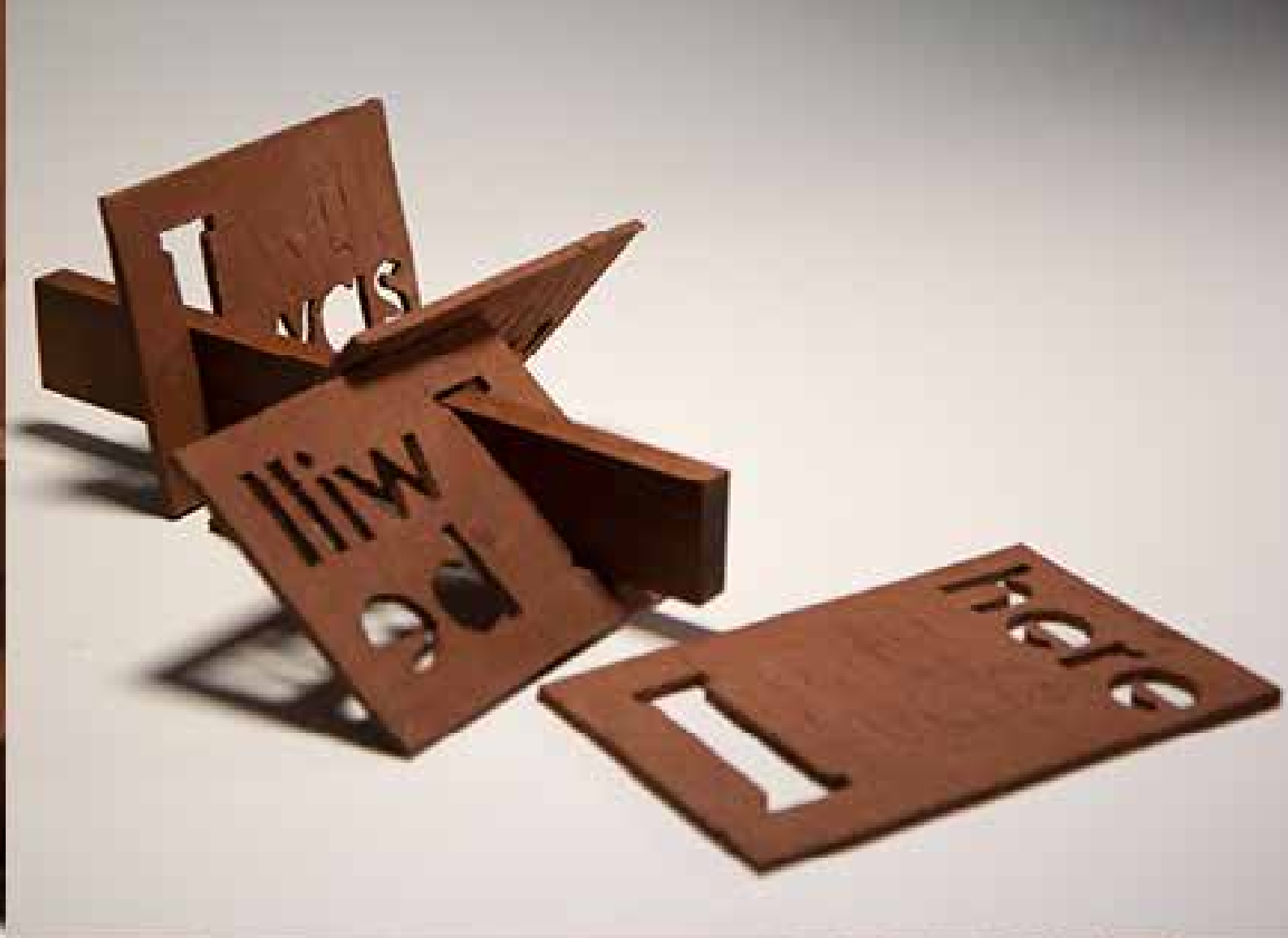
A projekthez egy rövid viedómunka és egy kerámia objektópár tartozik. Egyiknél a *hol* kérdőjeleződik meg a mozgásban. Másiknál a *jelenlét/lenni* kifejeződés maradandóságára tett kísérlet. A videóhoz nedves papír stencileket használtam, amiket a villamos ablakán, -mintegy ablak az ablakban jelenséget- helyeztem el a napi rutinomhoz tartozó útvonalon. A kerámia objektok maradandó anyagból készült stencilek, melyeken homokot átszórva hagytam mülékony nyomot.

A munka során a témában rejlő rétegzettségek és ellentmondások fogtak meg. Az *itt* a térben való elmozdulás, a *lenni* pedig az idő múlása során bomlik fel és alakul újra a befogadó személyén keresztül. Az időben való jelenlét rétegeit a *voltam(was)*, *vagyok(am)* és *leszek(will be)* kifejezésekre osztottam. Az *itt*, a jelenlét térre vonatkozó aspektusa -ami a stencilek átlátszó részein keresztül beszűrődve kap helyet- és az *itt* és *lenni* rétegei közti kapcsolat mindkét esetben az *én(I)*.

„I am here”
2020
kerámia, homok, fa /ceramic, wood, sand

„I will be here”
2020
kerámia, fa, homok /ceramic, wood, sand

Maszk
2020
gumikesztyű / silicone gloves

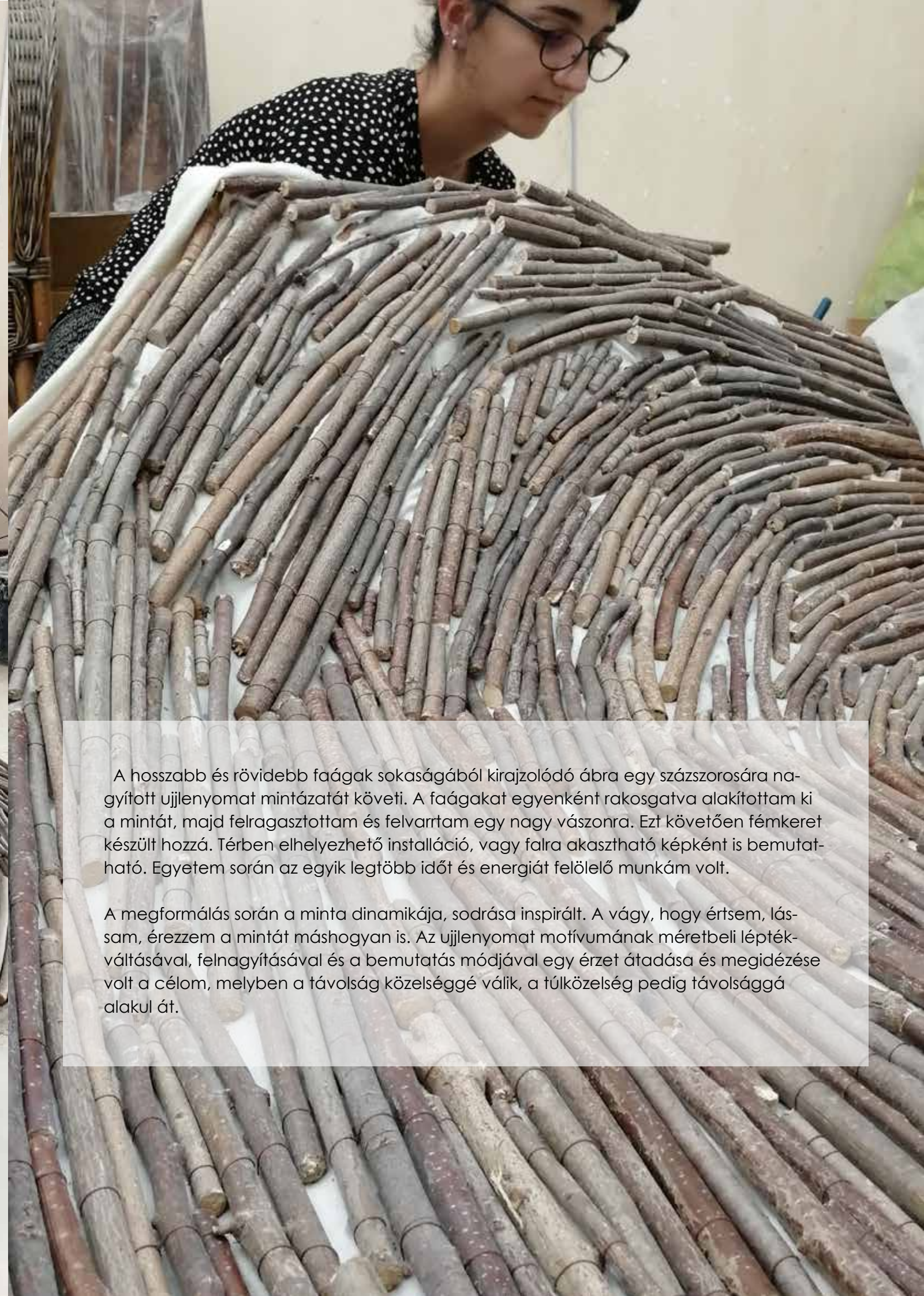
A Covid első hulláma és hatása kapcsán a korábban már sokat használt kéz szimbólumhoz nyúltam vissza. A vírus során a gumikesztyű erős szimbólummá nőtte ki magát. Ezt használtam fel az alternatív maszknál, és a Szűk biztonság c. fotósorozatnál. Ezek a munkák egy online cikkben publikálva is lettek.

link: NYU!HU, *Új irányzat lett a karanténművészet?*, 2020.04.22.,
https://www.nyu.hu/cikk/uj_iranyzat_lett_a_karantenmuveszet

Szűk biztonság/ Tight safe I.
2020
fotósorozat

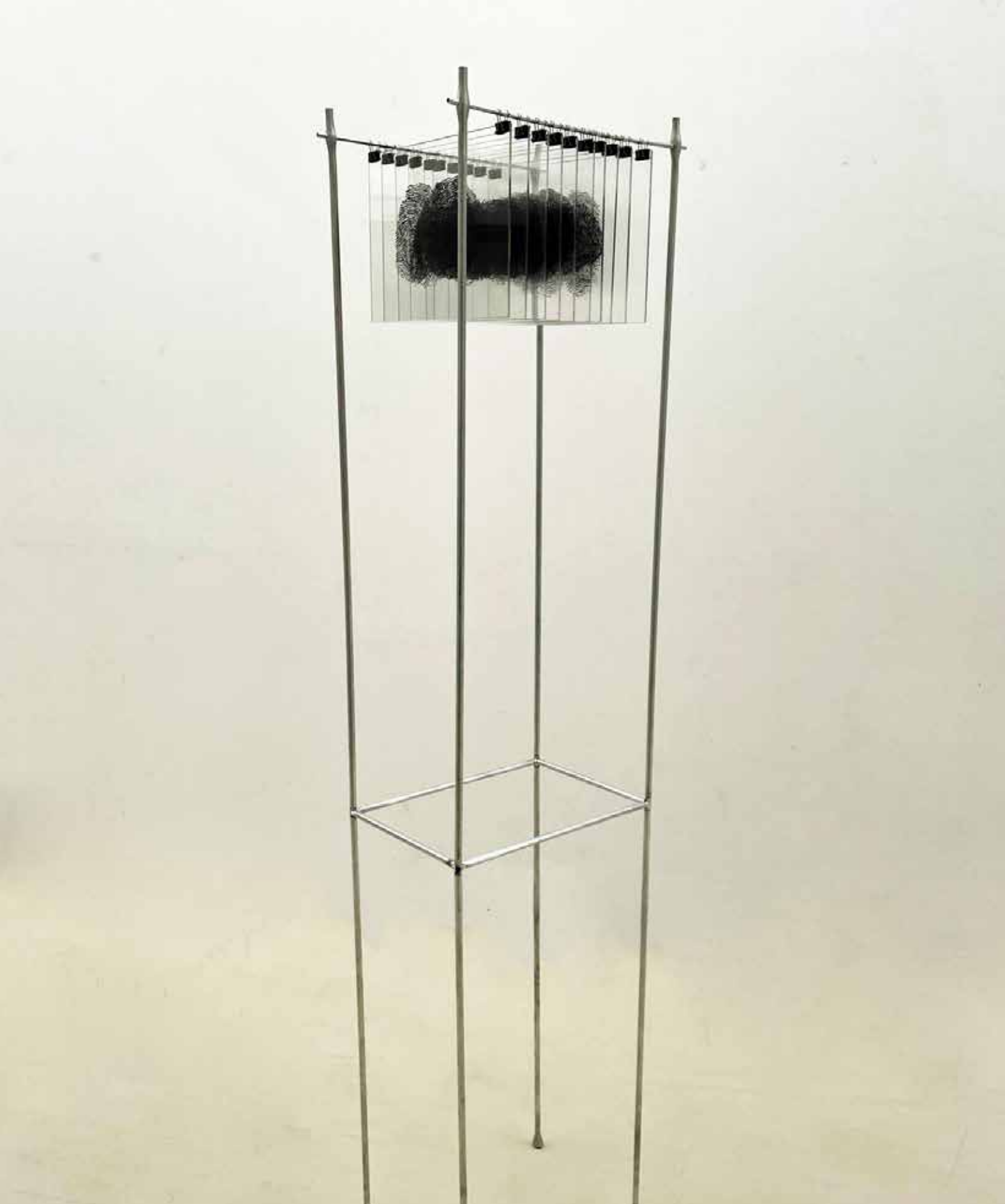
A hosszabb és rövidebb faágak sokaságából kirajzolódó ábra egy százszorosára nagyított ujjlenyomat mintázatát követi. A faágakat egyenként rakosgatva alakítottam ki a mintát, majd felragasztottam és felvarrtam egy nagy vászonra. Ezt követően fémkeret készült hozzá. Térben elhelyezhető installáció, vagy falra akasztható képként is bemutatható. Egyetem során az egyik legtöbb időt és energiát felölölő munkám volt.

A megformálás során a minta dinamikája, sodrása inspirált. A vágy, hogy értem, lássam, érezzem a mintát máshogyan is. Az ujjlenyomat motívumának méretbeli léptékváltásával, felnagyításával és a bemutatás módjával egy érzet átadása és megidézése volt a célom, melyben a távolság közelséggé válik, a túlközelség pedig távossággá alakul át.

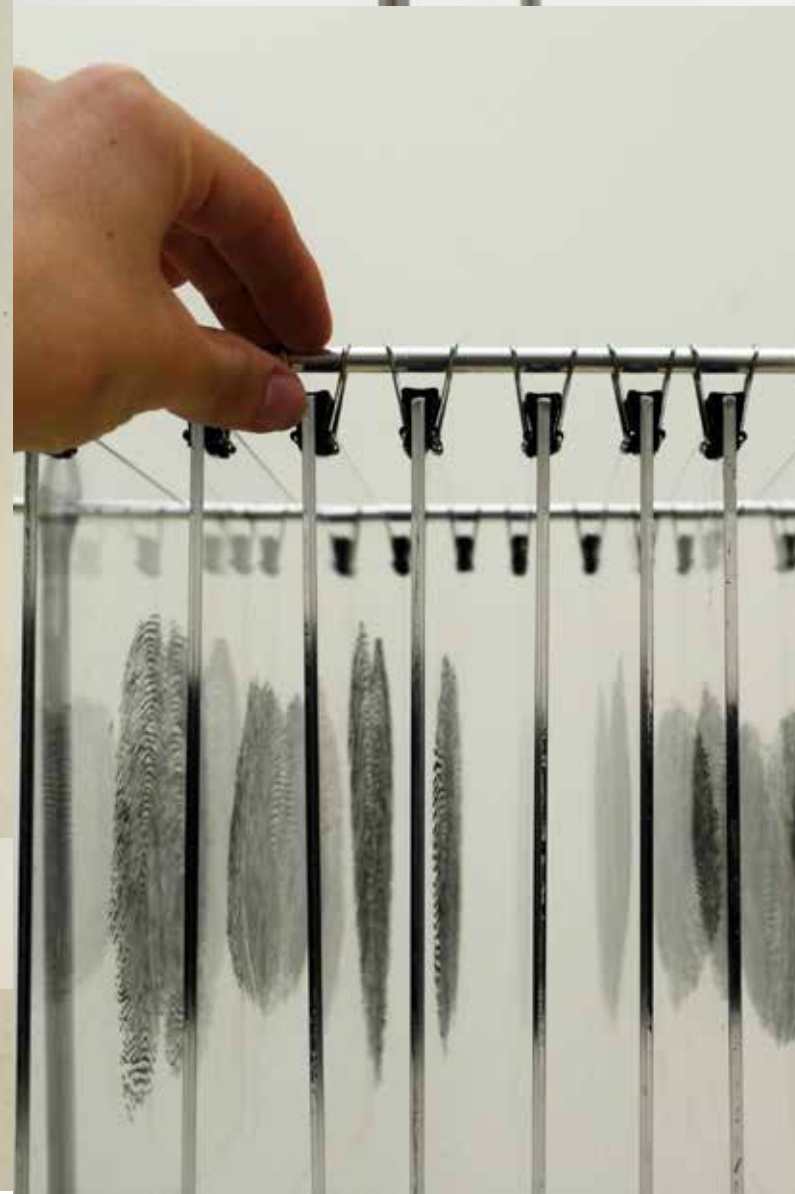
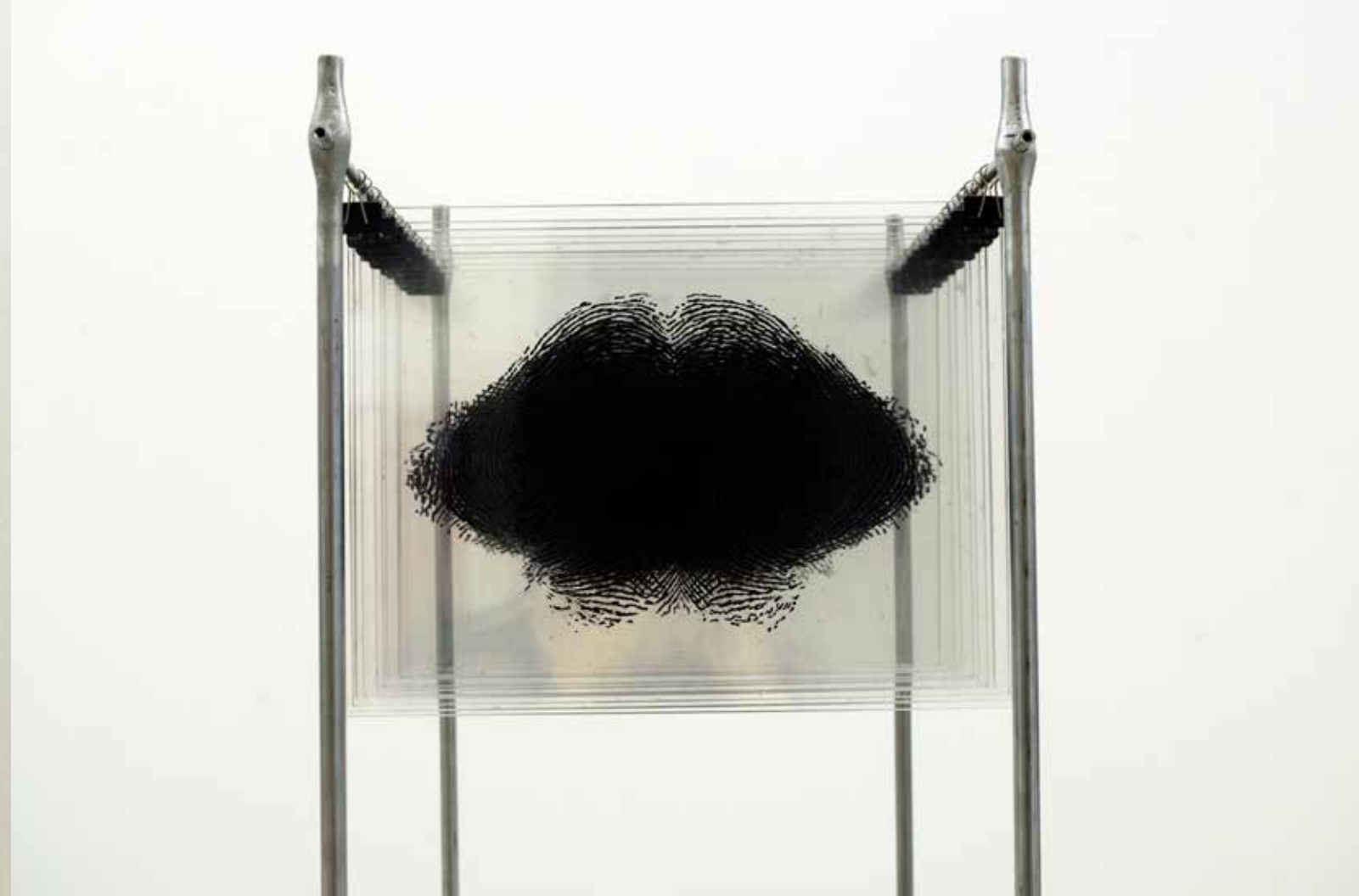

Nagy varrott / Sodrás
2018-2021
290x260x80cm | rózse, textil, fém

Rétegfelvételek
2020-2021 (Kriszbacher Ildikó Ösztöndíj)
plexi, alumínium, nyomdafesték

A változás az egzisztenciában rejlő változatosság; az *ugyan az, de mégis mindig* más élménye. A projekt fő irányvonala a kérdés; mit jelent, mi az, hogy én? Hogy maradunk ugyanazok, miközben állandóan változunk? Hogyan ragadható meg az, aminek lényege az állandó változás? Munkatervemben ennek a boncolgatására tettem kísérletet.

A kérdés nyomán rögtön felvetődött két általánosan érvényes szempont, miszerint mind a testünk, mind a személyiségünk állandó változásban van. A témát ezért két irányból közelítettem meg. *Kívülről* és *belülről*; testi és lelki folyamatok mentén. Ezek boncolgatása során érdekessé vált számomra az az *elidegenedés*, melyben a szemlélő egyszerre alanya és tárgya saját megfigyelésének. Inspirációs alapul szolgáltak a pszichológiában használatos Rorschach-tesztek mintái, a CT, MRI és röntgen-felvételek, az agy barázdáltsága, valamint egyfajta rideg orvosi légkör. A fotólaborok előhívójának/sötétszobájának hangulata. A munka főbb vizuális elemei a Rorschach mintákra, agyi/szervi röntgenképre hajazó ujjlenyomatokból digitálisan kialakított képek. Ezek lelet-szerűen egymás után rendezett lapjai gomolygó, 3 dimenziós felhőszerű alakzattá mosódnak össze. A lényegét a rétegekből összeálló összkép alkotja, miközben a cserélgethetőség a kompozíciós rendszeren belül rengeteg változatra ad lehetőséget.

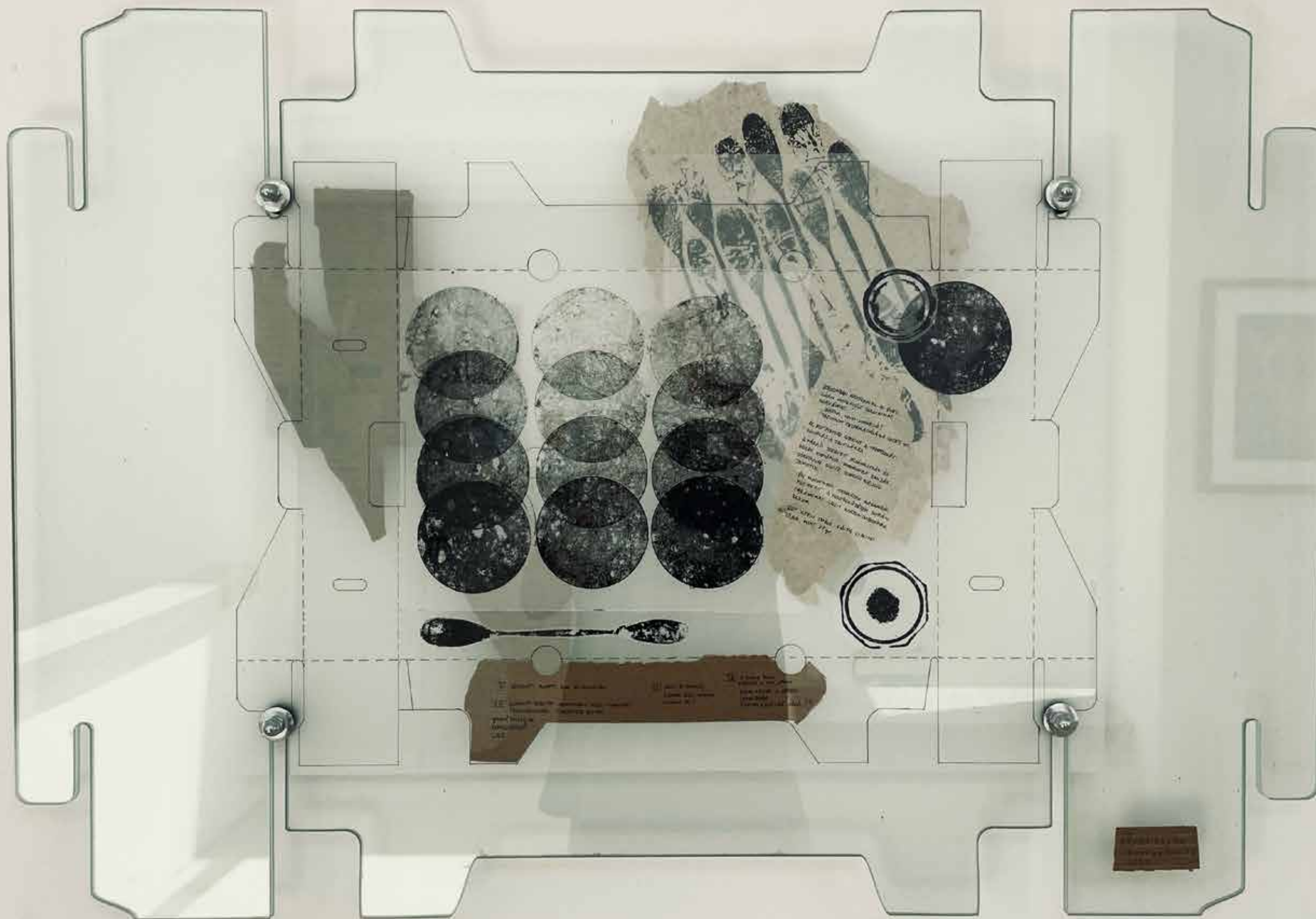
A kivitelezésére a Kriszbacher Ildikó Ösztöndíj keretei közt került sor.

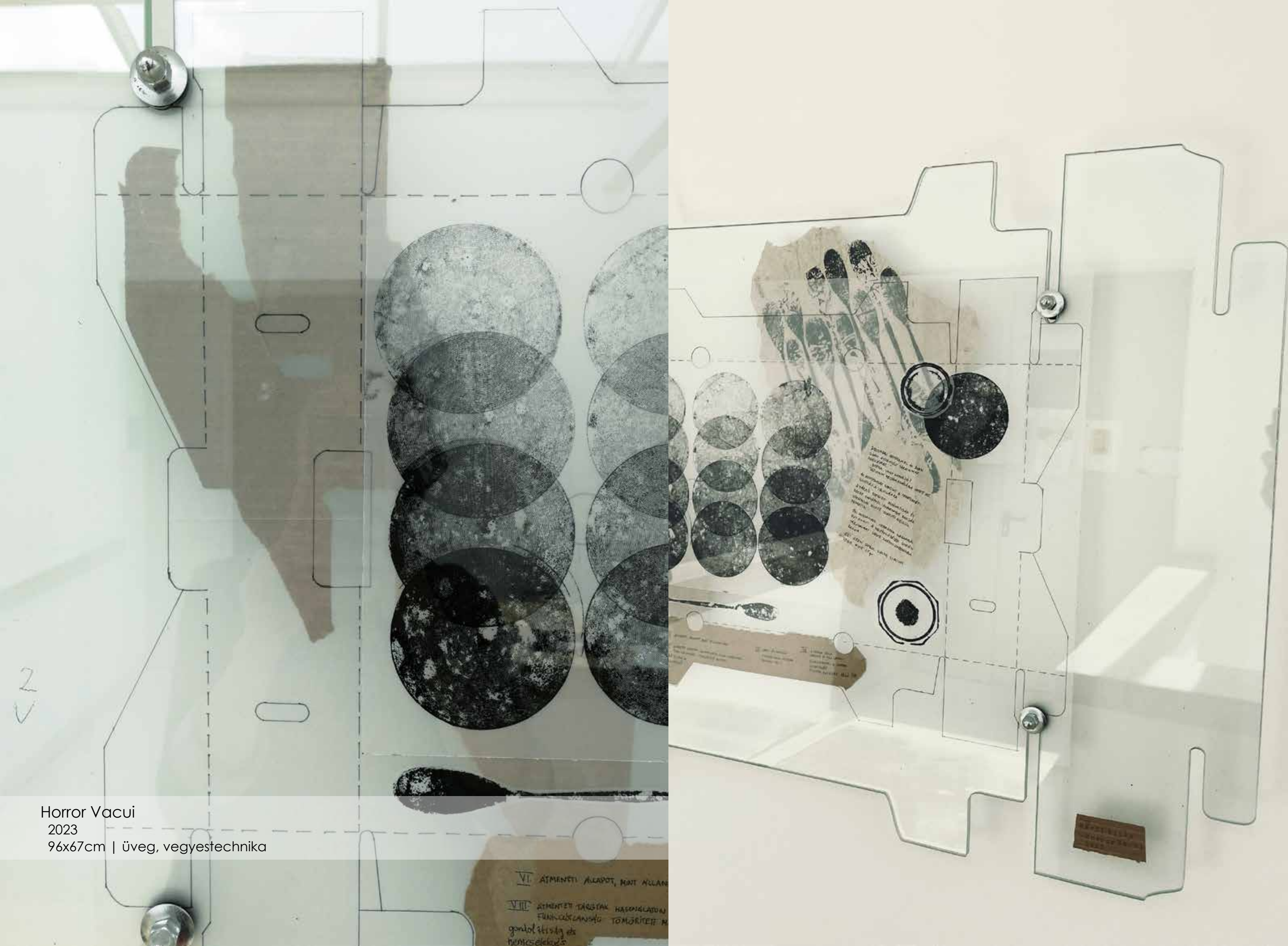

Horror Vacui I.-V.
2023
150x84 cm | direktnyomat

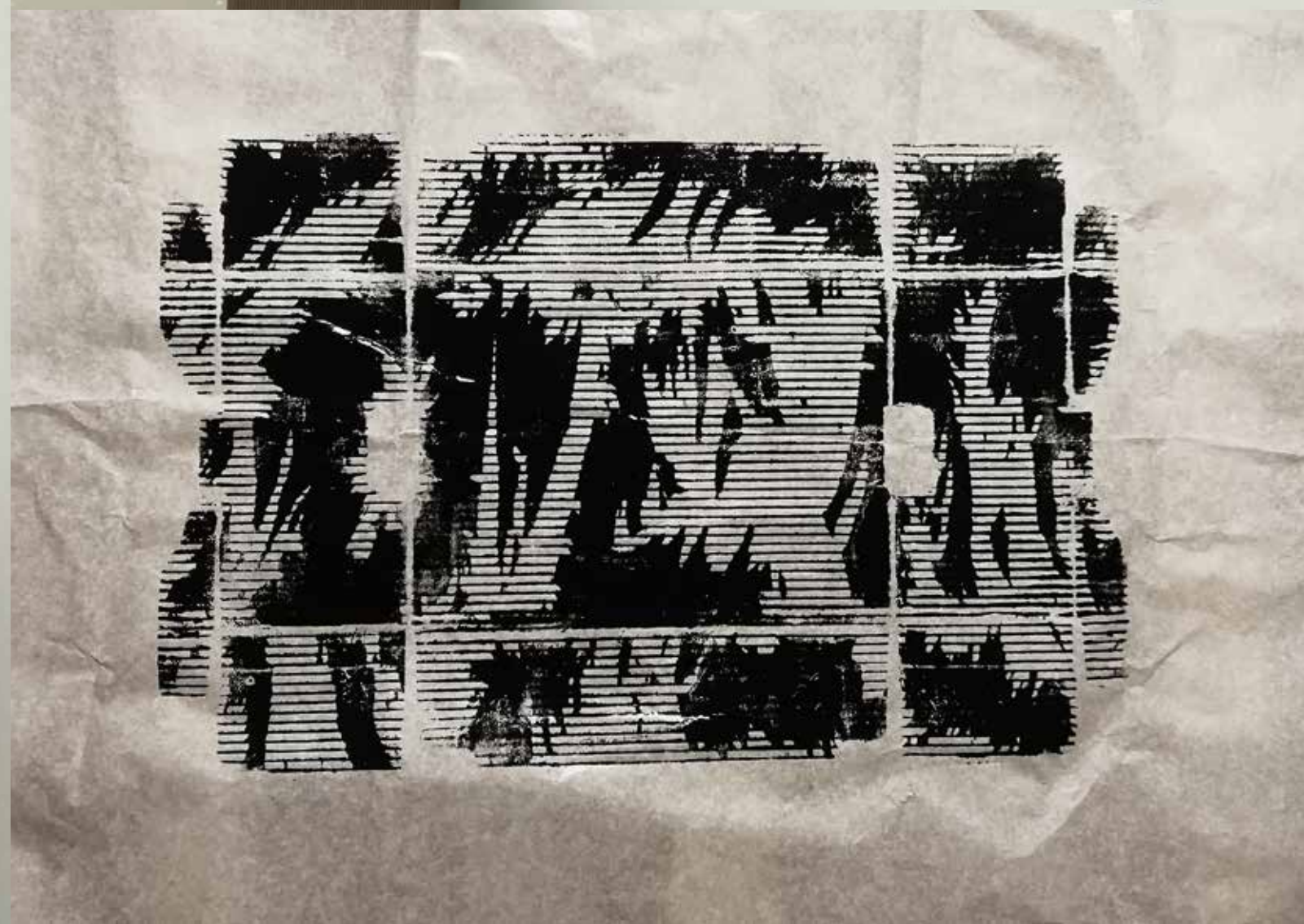

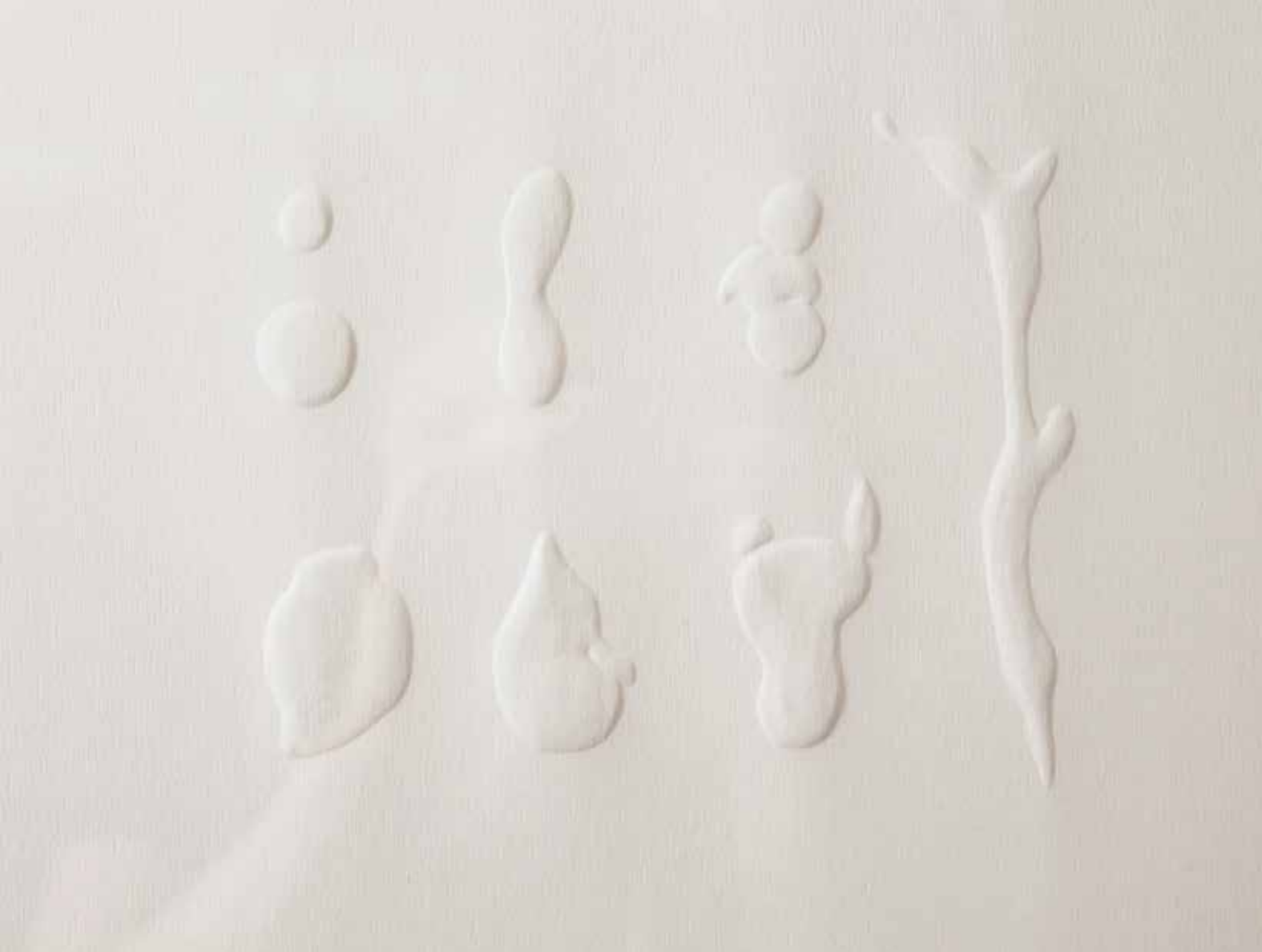
Horror Vacui
2023
96x67cm | üveg, vegyestechnika

A *Horror Vacui* cím az ürességtől való félelem, irtózás fogalmát rögzíti. Ez a pszichológia mellett a képzőművészetben is használt kifejezés, ami egy olyan kompozíciós elvre utal, miszerint a rendelkezésre álló teljes teret/ képmézőt kényszeresen ki kell tölteni.

A sorozat első darabjai a dobozpalást nyomatok voltak. Ezt követte a két üveg objekt. A témaválasztás az egyetem utáni új élethelyzetből fakadt. Ebben az időszakban a költözködések miatt egyre több dobozzal vettem körül/ barikádoztam el magam és a semmibe való kilépés érzését. Ennek kapcsán kezdett el foglalkoztatni az üresség; egyszerre mint félelmetes állapot és mint lehetőség.

Egy doboz lényege, hogy a lehető legegyszerűbb módon üres részt kerít el a térből. Palástjára bontva ezt a tulajdonságát elveszti. Ezzel gyakorlatilag megszűnik doboznak lenni, funkcióját veszítve átalakul valami mássá. Az üresség ellen kétféle megoldás adódik; kitöltjük, kiszorítjuk dolgokkal, vagy feloldjuk annak határait.

Ólomfejtés / Alakanyag

2025

30x70cm | digitalizált anaglógfotók, dombornyomás

